

כניסת השבת - 16.23
יציאת השבת - 17.35
רבנו תם (72 דקות זמניות) 17.55
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

זמני השיעורים והתפילות
שיעור ביום שישי - בשעה 15.33 - 'שורון'
שיעור בשבת בשעה 14.30 - 'בית יוסף'
מנחה בשעה 15.30

ראשון עד חמישי 18.45 עד 19.45
א-ד' שיעור בהלכה וגמרא 'עבודה זרה'
ביום חמישי שיעור בפרשת שבוע
בבית הכנסת 'בית יוסף' א"ת ג, אולגה
כרטיס הפאקס pes ה'...

שנה שישית - גיליון 229
פרשת ויחי תש"פ

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י

הרב ברוך בוקרה שליט"א

פנת' הכנסת 'בית יוסף' ו'שורון' בשעת אפיק

ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

וביאר החיד"א שאכן יש חיוב על האדם להיות מצפה לישועה. וכמו שמובא במדרש על הפסוק 'אשרי כל חוכי לו' שאפילו אין ביד ישראל אלא ה'קיווי' (הציפייה לישועה) כדאי הם לגאולה בשכר הקיווי.

וזהו שנאמר 'לישועתך קיוויתי ה'... כדי להגיע ל'ישועתך' עלי לקוות לה'. וע"י הקיווי זוכים לישועה. וזהו פירוש הפסוק 'ואני בחסדך בטחתי יגל ליבי בישועתך' - בזכות הציפייה לישועתך יגל ליבי בישועה.

ופצוין זה ולכבוד 'שפת האל' סיפור נפלא

יהודי מסוים, שהיה רחוק מתורה ומצוות, ישב בכלא בארצות הברית מסיבות שונות. הוא זכה להתקרב ליהדות בעקבות שיעורים שנמסרו ע"י רב מסוים.

והנה, באחד השיעורים בעניין שבת הביא הרב את דברי הגמרא (שבת קיח, ב') 'אלמלי שמרו בני ישראל שתי שבתו מיד היו נגאלים'

בסיום השיעור ראה הרב את היהודי שהוא קורן ושמח. 'מה העניין?' שאל הרב והאסיר ענה 'קיבלתי ממך כעת דרך נפלאה להשתחרר ע"י שאשמור שתי שבתות.

חיך הרב ואמר 'אשריך שהבנת כך, אך האמת היא שכאן דיברה הגמרא על כלל ישראל שיזכו לגאולה ולא על האדם הפרטי'...

אך האסיר נשאר בתמימותו ואמר 'כבוד הרב, אני מאמין שהדברים נכונים גם לגבי אדם פרטי'... הרב הגיע לאחר כחודש לכלא ולפליאתו הוא שומע כי היהודי אכן השתחרר לחופשי לפני כשבוע.

לאחר חקירה בעניין נודע לו שאותו שופט שפסק לו חמש עשרה שנה במאסר יצא לגמלאות. אותו שופט נזכר פתאום דווקא במשפטו של אותו יהודי. תוך כדי שחזור הוא הבין כי הייתה טעות בהחלטה על העונש הגבוה. הוא העלה את הדברים בפני הערכאות, התקיים דיון חוזר והוחלט לשחרר את היהודי לאלתר.

כמה עצום שכר שמירת השבת ושכר הבטחון בה' והציפייה לישועה. (ע"פ באר הפרשה) **מתוק מדבש!**

רציון וסיפור - מי פצל הפית?...

ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אל-לוקים אני (נ', יט') יש לשאול: מדוע התורה כל כך האריכה בסיפורו של יוסף הצדיק? הסיפור משתרע על פני ארבע פרשות שלמות (וישב עד ויחי) מה שלא זכו לו אפילו אבות האומה אברהם יצחק ויעקב?

וחשבנו לומר בסייעתא דשמיא: התורה רצתה ללמדנו לדורות מי באמת מנהל ומשגיח על הנעשה בעולם ועל כל אדם ואדם באופן פרטי ומדויק.

וממי אנו לומדים זאת? מיוסף הצדיק אשר בכל המצבים כולם, הן כאשר סבל כל כך הרבה רדיפות,

בן יברך ישראל לאמר ישימך אל-לוקים כאפרים וכמנשה (מח', כ') אומר התרגום יונתן: 'בן יוסף ברי יברכון בית ישראל ית ינוקא ביומא דמהולתא' - ובתרגום: 'בן יוסף בני יברכו בית ישראל את התינוק ביום המילה'.

מדוע דווקא ביום המילה? ומדוע דווקא כאפרים וכמנשה? אומר הגאון הנציב זיע"א: כאשר מברכים אדם יש לברכו באותה מידה שמשמים זיכו אותו, את העשיר מברכים לברכה בעסקיו ואת החכם מברכים שיזכה לחכמה ולהפצת מעיינותיו...

בשעת הברית עדיין אין אנו יודעים באיזו דרך יצעד הרך הנולד. ולכן אנו מברכים אותו שאם יעסוק בתורה 'ישימך אל-לוקים כאפרים' ואם יעסוק בענייני העולם - 'כמנשה'... ולכן הוקדם אפרים למנשה, כיוון שהיחול הגדול ביותר של כל אבא שבניו יהיו תלמידי חכמים. **מתוק מדבש!**

ופצוין אפלות ותפלות הנה 'כפף ליון' דבדיחותא

'הוד' אנה אמר לחברו 'אם אתה מחפש תפלות כנס לתנות e-צוני'...

פחו כמים אל תותר... (מט', ד')

דרש מרן הרב עובדיה יוסף צוק"ל: יסוד גדול לאדם הוא עניין המתנינות, שעל ידי מתנינותו יוכל לשקול כל דבר בשקל הקודש. ולזה נאמר 'טוב ארך אפים מגיבור' וכמו שאומרת הגמרא (ברכות סד, ב') 'כל הדוחק את השעה - שעה דוחקתו, וכל הנדחה מפני השעה (במתנינות) שעה נדחית מפניו'

והוסיף בשם האר"י הקדוש זיע"א שאמר שאילו היה אדם הראשון ממתין לשבת קודש (החטא היה בערב שבת לפנות ערב) היה מותר לו לאכול מעץ הדעת. ולכן נאמר (תהילים קטז, א') 'אני אמרתי בחופזי כל האדם כוזב' שע"י החיפזון מגיעים לאדם אכזבות חלילה. **מתוק מדבש!**

ופצוין 'עצה' מילתא דבדיחותא

אדם שמה פונה לרפוא: 'דוקטור, קשה לי לצאת את תרדמתי הספורט שנתת לי' אמר הרופא 'אף תדא, יש לי הפילק תרדמתי קל מאוד, להלוי את הראש ימנה וימנה' 'מתי?' 'אם לא תהיה מן הרופא צונה' 'ככל פאט מדיעם פק צולת קרט'...

לישועתך קיוויתי ה' (מט', יח')

בנוסח הברכה 'את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח' אנו אומרים 'וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קיווינו כל היום' והקשה רבנו החיד"א זיע"א: מדוע אנו נותנים טעם לבקשתנו בכך ש'לישועתך קיוונו כל היום'? הרי אם אנו ראויים לישועה נזכה לה. ואם איננו ראויים מה יעזור זה שאנו מצפים לישועה?

העני שטח את בקשתו לעזרה כספית וציין את הסכום המבוקש.

ואז קרה דבר פלא... העשיר לקח צ'ק ורשם לו סכום של פי עשר ממה שהוא ביקש והסביר 'זה מגיע לך על המתנה שנתת לי בדברי התוכחה שלך'...

העני יצא תוך שהוא מרעיף דברי תודה וברכה לעשיר. באותו היום החליפו את כל השלטים כאשר במקום הכיתוב 'בעל הבית' נרשם 'המנהל' בידיעה כי ה' הוא בעל הבית והעשיר הוא רק המנהל הקטן שתחת חסותו. לאחר מספר ימים, יושב העשיר במשרדו ורואה לפתע במצלמות האבטחה כי בקומה התחתונה בבית התפוצץ צינור מים, הוא חשש שהמים יגרמו נזק לרהיטים ולציוד היקר בקומה ומיד קרא למשרתת הגויה שתלך מיד לסגור את ברז המים הראשי עד לתיקון הפיצוץ.

העוזרת, שהייתה טרודה בעניין פרטי שלה, עשתה את עצמה כאילו אינה שומעת (והעשיר רואה אותה במצלמות)... הוא קרא לה שוב ושוב אך היא לא ענתה, כאשר בינתיים הרהיטים והציוד נרטבים. לבסוף הוא ירד בעצמו וסגר את הברז הראשי.

איש העסקים קרא לעוזרת לברור, נזף בה ומסר לה מכתב פיטורין לאלתר.

האישה הגיעה לביתה והודיעה לבעלה הגוי בדמעות 'בעל הבית פיטר אותי'.

בעלה רתח מזעם על הבשורה והחליט לעשות את הנורא מכל... הוא לקח כלי נשק, הטמינו בבגדו ורץ לכיוון בית העשיר כדי לסגור אתו חשבון רחמנא ליצלן.

הוא נכנס לפתח הבית ורואה שלטים 'המנהל ימינה' 'המנהל שמאלה' הוא רץ לפי הוראת השילוט, הגיע למשרד עליו היה שלט 'המנהל', נכנס פנימה ושאל בזעם 'אתה המנהל?'

'ככה אומרים' ענה העשיר בחיך
'איפה בעל הבית? שאל הגוי...'

איש העסקים חיך, הצביע לשמים כאומר ה' הוא בעל הבית.

הגוי שמע זאת והבין כי בעל הבית נמצא בקומה העליונה, הוא יצא מהחדר בריצה וטיפס במדרגות.

כשראה זאת העשיר הוא הבין כי משהו חריג מתרחש כאן, הוא נעל את דלתו והזמין מיד את המשטרה.

השוטרים הגיעו, עצרו את הגוי והוא אכן הודה בחקירתו כי הגיע על מנת להרוג את בעל הבית מפני שפיטר את אשתו.

איש העסקים היהודי נשא ידיו לשמים ואמר: 'ריבונו של עולם רק אתה בעל הבית... אילו הייתי כועס על אותו עני שהוכיח אותי לכאורה בחוצפה, והייתי ממשיך לקרוא לעצמי 'בעל הבית' היום לא הייתי בין החיים...'

בעל הבית האמתי פשוט הציל לי את החיים.

כל מילה נוספת פשוט מיותרת...

'ומבלעדיך אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה'...

שבת שלום ומבורך!

נמכר לעבד למצרים, נאסר בבית הסוהר יב' שנה על לא עוול בכפו, והן כאשר עלה לגדולה למשך שמונים שנה כמשנה למלך מצרים, תמיד שידר לסובבים אותו אמונה תמימה בא-לוקי ישראל.

אם נסקור את דבריו של יוסף כמעט ואין פעם אחת שהוא לא מזכיר את הא-לוקים. ואפילו כאשר הוא עומד מול פרעה הוא מדגיש 'בלעדי א-לוקים יענה את שלום פרעה' ומול אחיו 'את הא-לוקים אני ירא' ואפילו כאשר הם חוששים שמא ינקום בהם הוא מדגיש 'אתם חשבתם עלי רעה א-לוקים חשבה לטובה' וכו'...

יוסף מלמד אותנו שכאשר יהודי דבוק בא-לוקי באמונה תמימה ובידיעה ברורה שרק הוא מנהל את כל העניינים בפרטי פרטות, יהודי כזה יזכה לסייעתא דשמיא מופלאה בכל מאורעות חייו.

ובעניין זה סיפור מופלא (מעובד ע"פ סיפור מהרב צבי נקר שליט"א)

היה זה לפני מספר שנים, אל אחד מאנשי העסקים הגדולים והמצליחים בארצות הברית הגיעו יהודים רבים מהארץ ומהעולם על מנת לבקש עזרה כספית. היהודי העשיר, בהיותו ירא שמים, פתח את ביתו ואת ליבו לכל דורש ועזר לכל אחד ברוחב לב.

כל אורח שהיה מגיע לביתו של העשיר קיבל הכוונה כיצד להגיע באופן אישי למשרדו של העשיר.

יום אחד החליטו עובדי הבית לתלות לנוחות הבאים שלטי הכוונה בפינות הבית כיצד להגיע למשרדו, בכל שלט נכתב 'בעל הבית' וחץ המורה את הכיוון למשרד.

יום אחד, הגיע עני מארץ ישראל שהיה זקוק לעזרה כספית דחופה, שומרי הבית קיבלו את פניו ולאחר מכן הפנו אותו למשרד העשיר באומרים 'תלך לפי השילוט'...

הוא נכנס למסדרון המפואר ורואה שלט 'בעל הבית' – שמאלה' ולאחר כן 'בעל הבית' – ימינה' וכן הלאה עד שהוא אכן עמד בפתח המשרד.

הוא נוקש בדלת מקבל אישור להיכנס ונכנס...

'סלח לי אדוני' הוא פונה בתקיפות אל העשיר 'אתה לא חושב שזה חוצפה איך שאתה מתנהג?'

איש העסקים נבהל לרגע... מעולם הוא לא קיבל תוכחה וגערה מאילו שביקשו את עזרתו.

'מה פשר כל השלטים הללו? – 'בעל הבית' – ימינה' 'בעל הבית' – שמאלה? וכי אתה מתיימר לקרוא לעצמך בעל הבית? בעל בית יש רק אחד - והוא בורא העולם לבדו, אשר עשה עושה ויעשה לכל המעשים כולם, הוא ממית ומחיה, מוריש ומעשיר. אתה בסך הכל כ'חומר ביד היוצר' ומניין שאבת את העזות לקרוא לעצמך 'בעל הבית'?

איש העסקים היה המום... מעולם לא אירע לו כדבר הזה. האמת שבמחשבה ראשונה הוא חשב לקרוא למשרתים שישלכו את האיש החצוף הזה לכל הרוחות. אך הוא עצר לרגע וחשב 'הרי מעולם לא קרה לי מקרה כזה יוצא דופן... כנראה שאין זה אלא מסר משמים שבאמת אני לא בסדר.

הוא הודה ליהודי על הערתו והבטיח לשנות את הדבר ומיד הוסיף ושאל 'כיצד אני יכול לעזור לך?'

לעילוי נשמת: אבי ממוס בן ג'זרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל יעקב בן רבקה ז"ל - מימון טפירו בן מול-טוב ז"ל רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת: המפיץ היקר יוסף חיים בן תמרה - להצלחה ברוחניות ובגשמיות / ר' ניסן בן מרים ותמרה בת רבקה - רפויש והצלחה / דקל מלכה - להצלחה בכל / אורי ישראל - רפואה שלימה סוזן בת ימנה - רפואה שלימה / אדיר בן רוגית - רפואה שלימה / אהרון בן מסעודה - רפויש